

असामि (3. अ + सा^०) adj. *nicht halb, ganz, vollständig*: ऊतिभिः RV. 1, 39, 9. अश्वः 10. वसव्यम् 10, 74, 3. adv.: स्याद्विद्यो वावृधे असामि 6, 19, 2. 38, 5. 1, 25, 15. 10, 22, 2. 3.

असामिशवस् (अ^० + श^०) adj. *vollkräftig* RV. 5, 52, 5.

असंप्रत (3. अ + सा^०) adj. *nicht angemessen, unpassend*: तदपश्यमहे भ्रातृसंप्रतमनुव्रजन् MBh. 1, 6371. अविधाय विवाहसत्क्रियामनयोगम्यत इत्यसंप्रतम् Ragh. 8, 60. विपवृत्तो ऽपि संवर्ध स्वये हेतुमसंप्रतम् Pāṇkāt. 1, 275 = 469 (संवृद्धः) = Kumāras. 2, 55. Siddh. K. zu P. 2, 3, 1.

असार (3. अ + सार) 1) adj. *saflos, was seine ursprüngliche Kraft und Gehalt verloren hat, ohne Saft und Kraft, verdorben, untauglich, schwach, gebrechlich*, = फल्गु AK. 3, 2, 6. H. 1446. फले पक्वमसारं वा Suçr. 1, 103, 15. दधि 178, 10, 19 (Gegens. दधः सारः). (विक्रयमर्हति) न चासारम् M. 8, 203. हस्त्यश्चम् AK. 2, 8, 2, 11. Trik. 3, 3, 184. बहूनामप्यसारणी समवायो बलावहः Pāṇkāt. I, 376. संसार 33, 12. 163, 17. Bhāṭṭr. 1, 19. Prāb. 93, 11. असाराः सन्नेते विरतिविरसायासविषयाः Bhāṭṭr. 1, 51. एवं प्रायेधसारेषु धीमान्को नाम मज्जति Kathās. 4, 133. सारासारं च भाण्डानाम् M. 11, 334. — 2) m. N. einer Pflanze, *Ricinus communis*, Çabdaḥ. im ÇKDr. — 3) n. *Agallochum* Rāḡan. im ÇKDr.

असारता (von असार) f. *Untauglichkeit, Gebrechlichkeit*: (आधिः) असारता यातः Jāḡn. 2, 60. धिगिमां देहभूतामसारताम् Ragh. 8, 50.

असि (von 2. अस्) Uṇ. 4, 141. f. (!) Siddh. K. 247, b, penult. 1) m. *ensis, Schlachtmesser, Schwert* AK. 2, 8, 2, 57. H. 782. an. 2, 574. माते गृधुरे त्रिंशस्तातिकार्यं च्छिन्ना गात्राण्यसिना मित्रं कः RV. 1, 162, 20. 10, 86, 18. वि पर्यशश्चकर्तुर्गामिवांसिः 79, 6. AV. 9, 3, 4. स्वायसा अस्यः सति नो गृहे 10, 1, 20. 11, 9, 1. Ait. Br. 7, 16. Çat. Br. 3, 8, 4, 12. 3, 24. Kāṭj. Çr. 1, 3, 39. 6, 4, 13. असिपयं *Bahn des Schlachtmessers* Çat. Br. 13, 2, 10, 1. Kāṭj. Çr. 20, 7, 1. (पुद्येत) असिचर्मायुधैः स्थले M. 7, 192. असी चारिनिवर्हणौ R. 3, 12, 19. वाणधनुष्याणिर्वद्भांसिः 71, 2. तीक्ष्णासिपट्टिधैः — निर्दग्धं तद्वलं सर्वम् Vicv. 4, 22. Indr. 1, 4. विधृतांसिः Ragh. 12, 40. असिलता Prāb. 3, 9. अस्यसि adv. *Schwert gegen Schwert* Vop. 6, 33. — 2) N. pr. eines Flusses H. an. 2, 574. असी (bei Benares) VP. 184.

असिक (von असि?) n. *die Vertiefung zwischen Unterlippe und Kinn* H. 381.

असिक्रिका (von असिक्री) f. = असिक्री b. Ġaṭādh. im ÇKDr. गतो गणस्तूर्णमसिक्रिकानाम् Kāç. zu P. 4, 1, 39.

असिक्री s. u. 2. असित.

असिगाण्ड m. *ein kleines Kopfkissen* (कुटोपधान) Ġaṭādh. im ÇKDr. — Scheinbar zusammeng. aus असि und गाण्ड Wange.

1. असित (3. अ + सित von सि) adj. *ungebunden* Çat. Br. 14, 6, 9, 28. 11, 6, 7, 2, 27 = Bṛh. Ār. Up. 3, 9, 26. 4, 2, 4. 4, 24.

2. असित 1) adj. f. असिता, ved. असिक्री P. 4, 1, 39, Vārtt. 1. 2. dieselbe Form auch klass. Kāç. *dunkelfarbig, schwarz* (als m. Schwärze) Nir. 9, 26. AK. 1, 1, 4, 23. H. 17. 1397. वस्मं RV. 4, 13, 4. (उपसः) गृहे-क्षीर-वमसितं रुशद्भिः 31, 9. 1, 46, 10. त्वचमसिक्रीम् 9, 73, 5. विश असिक्रीः (das dunkle Volk heissen die Geister des Dunkels) 7, 3, 3. नृत्तञ्जा-तायौषधे रामे कुक्षे असिक्री च AV. 1, 23, 1. 5, 13, 8. 8, 7, 1. अच्यमसिक्रियाम् 12, 2, 20. 1, 23, 3. 11, 2, 18. स्वसितायतलोचना N. 12, 46. Megh. 111. असितकेशात्ता N. 16, 17. निशासिता R. 2, 96, 19. Çāntiç. 3, 4. अनन्ता रश्मय-

स्तस्य — सितसिताः कर्बुनीलाः कपिलाः पीतलोहिताः Jāḡn. 3, 166. प-त्त die dunkle, abnehmende Hälfte des Mondes H. 147. — 2) m. a) der Planet Saturn H. 120. Halāḥ. im ÇKDr. Horāç. in Z. f. d. K. d. M. 4, 318. — b) N. pr. eines Herrschers des Dunkels und Zauberers: असितस्य ते ब्रह्मणा कश्यपस्य गयस्य च AV. 1, 14, 4. तां केशवर्धनो वी-तकृष्य अर्भरुदसितस्य गृहेभ्यः 6, 137, 1. असिता धान्वो राजित्याह तस्यासुरा विशः Çat. Br. 13, 4, 3, 11. Āçv. Çr. 10, 7. — ein Kāçjapa, nach RV. Anukr. neben Devala Verfasser der Lieder 9, 5—24 (daher ein Asita Devala MBh. 1, 106. 2048. 2, 441. 1917 देवलं चासितम्). 2038. 3, 510. 8263. 9, 2854. Bhāç. 10, 13. Hariv. 931. steht im Geschlechte der Kāçjapa Āçv. Çr. 12, 14. — ein Vārshagaṇa Çat. Br. 14, 9, 4, 33 = Bṛh. Ār. Up. 6, 3, 3. — ein Nachkomme Ikshvāku's, ein Sohn Bharata's R. 1, 70, 27. 2, 110, 15. — Auch die Buddhisten erwähnen einen Rshi Asita Lalit. 103. 110. 246. Burn. Intr. 141. 384. Schiefner, Lebensb. 248 (18). — c) N. pr. eines Berges MBh. 3, 8364. — 3) f. असिता. a) = असिक्री b. (s. unten) Bharata zu AK. 2, 6, 1, 18 im ÇKDr. — b) die Indigo-Pflanze Rāḡan. im ÇKDr. — c) N. pr. einer Apsaras Vāṇi zu H. 183. MBh. 1, 4819. Hariv. 12472. — 4) f. असिक्री. a) die Dunkle, Nacht Naigh. 1, 7. असिक्रीमेति रूपातीमपात्रं RV. 10, 3, 1. असिक्रिया यज्ञमानो न केता 4, 17, 15. — b) eine weibliche Dienerin von mittleren Jahren (noch schwarz, noch nicht grau) im Harem AK. 2, 6, 1, 18. H. 321. Med. n. 33. — c) N. pr. eine Tochter Viraṇa's und Gemahlin Daksha's Hariv. 120. fgg. VP. 117. — d) N. pr. eines Flusses im Pendshab, Akesines (später चन्द्रभागा), Med. n. 33. (सेपज्ञं) यत्सिन्धौ यदसिक्रियाम् RV. 8, 20, 25. anders betont 10, 73, 5: असिक्रिया मेरुद्वे वितस्तया (अणुकि). VP. 183. Vgl. Roth, Zur L. u. G. d. W. 138. fg. — Angeblich zusammeng. aus 3. अ + सित weiss, aber dieses letztere Wort ist für die ältere Zeit nicht zu belegen und verdankt seinen Ursprung wohl dem missverstandenen असित, wie man auch aus असुर ein सुर gebildet hat.

3. असितं m. *eine schwarze Schlange* AV. 3, 27, 1. 5, 13, 5. 6. 6, 36, 2. 72, 1. 7, 36, 1. 10, 4, 5. 13. 12, 3, 55. vielleicht VS. 24, 37. In AV. 6, 137, 2: केशा नृडा इव वर्धता शीर्षस्ते असिताः पारं könnte eher असिता: die richtige Betonung sein.

असितकी f. N. einer Pflanze Lalit. 247. 248.

असितग्रीव (von 2. अ^० + ग्रीवा) adj. *dunkelnackig* VS. 23, 13. soll Agni sein Çat. Br. 13, 2, 2, 2.

असितकुं (2. अ^० + कुं) adj. f. *mit dunkeln Knien*: अग्रिवासाः पृथि-व्यसितकुंस्विपीमत्तं संशितं मा कृणोतु AV. 12, 1, 21.

असितमृग (2. अ^० + मृग) m. N. pr. eines Geschlechts Ait. Br. 7, 27.

असिताशेषवर (2. अ^० - अश्व + शे^०) m. N. pr. eines Buddha Trik. 1, 1, 15.

असितार्चिस् (2. अ^० + अर्चिस्) m. Feuer Trik. 1, 1, 67.

असितालु (2. अ^० + आलु) m. N. einer Pflanze, = नीलालु Rāḡan. im ÇKDr.

असितापल (2. अ^० + उ^०) n. *der blaue Lotus, Nymphaea caerulea*, Rāḡan. im ÇKDr.

असिद्ध (von अ^० + दृष्टा) m. *das Meerungeheuer Makara* Çabdaḥ. im ÇKDr.